

LEVENDE ORD

OSTED VALGMENIGHED

Nr. 113 • 2020

Tema:
Menneske
først -
Christen saa

Og Christen saa ...

”Menneske først og Christen saa
Det er et Hoved-Stykke,
Christendom vi for Intet faae,
Det er den pure Lykke
Men Lykke, som kun times den
Der alt i Grunden er Guds ven
Af Sandheds ædle Stamme”

Tekst Laura Lundager Jensen
Foto Heiner Lützen Ank

”Menneske først – Christen saa,” stammer fra Grundtvigs læredigt fra 1837 og er et af de mest kendte citater af Grundtvig. I citatet og i resten af digtet formuleres en flot sammenhæng mellem det at være menneske, og det at være kristen. Samtidig er det også et af de citater, der har sat det dybeste aftryk på reformuleringen af værdigrundlaget på en række højskoler, efterskoler og friskoler i 70'erne og frem.

For citatet har givet anledning til, at man på mange skoler har lagt det kristelige til side. Min morfar, Kaj Thaning, har nok en del af den tvivlsomme ære for at hjælpe den tolkning på vej. Han brugte sit liv på at forske i Grundtvig, og for ham var det vigtigt at understrege, at Grundtvig ville have det folkelige og kristendommen adskilt, så kirkeligheden ikke skulle sætte sig ind som formynder for alt det, der hører folkeligheden til. I dag er det mildt sagt ikke kirkeligheden, men folkeligheden, der har overtaget. En folkelighed og menneskelighed, der ikke mener, der er mere at sige end det, man kan sige sig selv. Men kan mennesker leve uden ånd? Har vi ikke brug for at noget bliver os sagt?

Det ville Grundtvig mene. At være et sandt og fuldt og gådefuldt menneske er hos ham bundet sammen med det kristelige. Grundtvig så sammenhængen. Han bruger billedet: At mennesket er et ”guddommeligt eksperiment af støv og ånd” i et andet berømt Grundtvigcitater. Men er ånden væk, er der kun støv tilbage. Og støv bliver der ikke meget menneske af.

Sagt på en anden måde, så er det kun ens private opfattelse af, hvad det er at være menneske, der erobrer det hele. Men hvad så, når vi mennesker kommer til kort med tilværelsen, når verden bryder sammen eller løfter sig i usigelig glæde, og forstanden ikke rækker? Så må vi åbne ørerne for, at der er noget i verden, vi ikke kan sige os selv. Men med nødvendighed må have nogen til at sige os. Lytte til Guds ord om synd og nåde og tilgivelse og frelse i den form og med de ord, det nu må have i vores tid. For det er nødvendige ord, som sætter mennesket frit til at leve et sandt menneskeliv.

Menneske først - Christen saa er temaet for denne udgave af Levende Ord. En dobbelthed, der ikke må falde fra hinanden. Mennesker har brug for, at der er et sted, hvor det bliver sagt, at mennesket ikke blot er støv, men netop Guds eksperiment. ■

4

8

Fotos Heiner Lützen Ank

Foto Martin Kunzendorf

14

Johannes' disciple og farisæernes disciple rede dem: »Kan brudesvendene faste, Så længe de har brudgommen hos sig da brudgommen er taget fra dem, og af ukrympet stof på en gammel k le i stykker, og hullet bliver vær lædersække; for så sprænger vi ødelægges. Nej,

(Markusev)

16

Formand Christian

Ifølge valgmenighedens formand Christian Hougaard-Jakobsen er kristendommen blevet mere synlig de seneste år, og det er godt

4

14

Kristine Böhm Nielsen

Kristine Böhm Nielsen er vokset op i et hjem, hvor kirke og kristendom ikke betød meget. Nu er hun medlem af Osted Valgmenighed og er ved at lære, hvad det nye, stærke fællesskab betyder

8

16

Det sker

Juleaftensgudstjeneste, foredrag om frihed og studiekreds om K.E. Løgstrup. I løbet af vinteren sker der mange forskellige aktiviteter i Osted Valgmenighed

Prædiken

I sin prædiken peger Laura Lundager Jensen på, at det har betydning, at ordet lyder, fordi det skaber et fællesskab, der inviterer mennesker indenfor

Levende ord udkommer tre gange årligt og udgives af Osted Valgmenighed

Redaktion Dorte Thorgaard Petersen (ansvarshavende), Laura Lundager Jensen, Christian Balslev-Olesen, Karen Thorgaard og Heiner Lützen Ank (redaktør) Korrektur Annette Møller

Layout Mette Agner Clausen

Tryk Vestergaards Bogtrykkeri A/S

Oplag 400 eksemplarer

Næste nummer udkommer den 26. marts 2021
Deadline er den 14. februar 2021

Forside Kristine Böhm Nielsen i frugtplantagen ved sit hjem
Foto Heiner Lützen Ank

www.ostedvalgmenighed.dk • mød os på Facebook

”Kristendommen bliver tydeligere og vi skal hjælpe til”

Formand for Osted Valgmenighed Christian Hougaard-Jakobsen mener, at kristendommen er blevet mere synlig. Han taler også gerne om sit eget kristne ståsted, men mener respekten for andres grænser er vigtig

Tekst og foto Heiner Lützen Ank

På spisebordet i forstanderboligen på Midtsjællands Efterskole ligger en stak aviser. Pænt skubbet ud til siden, så familien kan være sammen omkring bordet.

En af de historier, der fylder godt i aviserne, er fortællingen om, hvordan komiker, skuespiller og TV-vært Casper Christensen er blevet døbt. Når en kendis på det niveau springer ud som kristen, er det noget, der bliver lagt mærke til.

Og ifølge Christian Hougaard-Jakobsen, formand for Osted Valgmenighed og forstander på Midtsjællands Efterskole, er det faktisk godt, at en dåb som Casper Christensens skaber opmærksomhed.

”Der er efterhånden mange kendte, der offentligt har sagt: Jeg tror på Gud. Den seneste, er så Casper Christensen. Her er virkelig tale om en omvendelse. Når kendte træder frem og siger det offentligt, er de med til at bane vej for andre.”

Christian Hougaard-Jakobsen kender som de fleste andre kun Casper Christensen fra offentligheden. Alligevel mener han, at komikeren et godt eksempel på en trend i tiden.

”Hans vej mod kristendommen er på mange måder eksemplarisk. Det senmoderne menneske, der står på skuldrene af 68erne, altså ”Gud er død-idelogien”, og man skal finde meningen inde i sig selv. Det senmoderne menneske er ved at nå dertil, hvor det ikke længere er nok. Lidt Brinkmannsk sagt: hold op med at kigge ind i dig selv.”

Kig udad mod fællesskabet

Når det senmoderne menneske, hvad end det er Casper Christensen eller et helt almindeligt menneske, således har fået nok af at kigge ind i sig selv, må det kigge andre hen, mener Christian Hougaard-Jakobsen.

”Der er behov for at søge ud af sig selv. At søge efter en

mening, der er større og stærkere end én selv. For Casper Christensen lyder det som om, det har været en eksistentiel rejse. Man fornemmer næsten, at han, som Kierkegaard siger, er sprunget ud på de 70.000 favne dybe vand.”

”Men vi møder alle ting, vi ikke selv kan klare. Coronaen er et godt eksempel. Hvad er det, der binder os sammen i den situation? Det er noget åndfuldt. Blandt andet fællessang. Læg hertil USA, der er ved at implodere, og en MeToo-bølge. Vi er nået til et punkt, hvor vi er klar over, at der er brug for mere og andet end det, vi selv kan. Så søger man ud af og kigger ud over savannen og finder ud af, at man nok har brug for noget, der er større.”

Den radikale kristendom

Et godt bud på noget, der er større end én selv, er kristendommen. For kristendommens budskab er nemlig, at et menneskes værdi ikke kommer fra mennesket selv. Men er noget, Gud skænker hver eneste uden undtagelse. En pointe, Christian Hougaard-Jakobsen mener, Herdis Møllehave, Johannes Møllehaves kone fanger i en fortælling.

”Johannes Møllehave beskriver et sted, hvordan han og forfatteren Erik Aalbæk Jensen igennem en hel nat drak sig fulde. Samtidig diskuterede de betingelserne for at komme i himlen. Aalbæk Jensen ville ikke i himlen, hvis der var plads til Hitler. Omvendt ville Møllehave kun i himlen, hvis der var. Så går Herdis Møllehave forbi og spørger de to fyldebøtter: Har I overhovedet overvejet, om der er plads til jer?”

”Det er en god historie. For er der er plads i himlen til Hitler? ja det er der. Har jeg plads til Hitler? Nej, det har jeg ikke. På denne måde er kristendommen radikal, for den siger: Du er elsket, uanset hvad. Og det er en anden type kærlighed

end den, jeg kan præstere. Det er et godt budskab i en tid, hvor vi måske erkender, at vi ikke har nok i os selv.”

Der skal ord på uden de bliver højlydte

Kristendommen er blevet tydeligere, mener Christian Hougaard-Jakobsen. Og det er godt, for der er brug for en religion, der fortæller senmoderne mennesker, at de har værdi, uden at de selv skal skabe den.

Et budskab, der også passer Christian Hougaard-Jakobsen godt i forhold til hans eget liv. Selvom han på sin vis har bevæget sig i modsat retning i forhold til det, offentligt at stå ved sin kristne tro.

”Jeg er vokset op i et indremissionsk miljø, hvor det var god tone at tale meget åbent og inderligt om sin kristne tro. Men senere lærte jeg af min svigerfar, at det ikke er så vigtigt, hvor meget, man taler om den. Men at det er vigtigere, at det kommer til udtryk i ens måde at være til på.”

”Noget af det, jeg har lært i min svigerfamilie er således, at vi skal gå ud og leve vores liv sammen med dem, vi er sat sammen med. Menneske først og kristen så omsat til praksis. Det religiøse element er en slags overbygning på hverdagen, der ikke må stikke af. For så bliver det hurtigt noget andet end kristendom.”

Vi skal turde være til stede

Som formand for valgmenigheden og forstander på efterskolen, og som et menneske, der mener, der skal tales højt om kristendommen, uden det bliver skingert, har Christian Hougaard-Jakobsen en opgave, der hele tiden balancerer.

”Vi, der har sproget, og lysten til at tale om det, har et ansvar for at møde mennesker, der har et behov. Det er også en opgave for kirken. Uden at trække det ned over hovedet på folk. Men når det nu er blevet mere legalt at tale om kristendom, så må vi, der har beskæftiget os med det længe, og for hvem isen ikke er så tynd, ikke være bange for at rykke ud med det. Uden at det bliver belærende.”

En opgave, der også ligger lige for på efterskolen.

”Fire ud af fem kommer og går som kirkefremmede. Men vi taler om det, når de spørger, og de går os på klingen. Vi har morgensang hver dag, og der er altid et religiøst element i det, igennem sang eller bøn. Men det er samtalen i den frie tid, tirsdag aften i dagligstuen, der virkelig betyder noget. De unge efterspørger ikke nødvendigvis svar med to streger under. Men de vil gerne have noget at spejle sig i og så selv tage stilling siden hen.”

I dette nummer af Levende Ord kan man læse, at professor emeritus, Ove Kaj Pedersen opfordrer teologer og filosoffer til at melde sig på banen. Det sker samtidig med, at kendte mennesker som Casper Christensen åbent fortæller om deres dåb.

Christian Hougaard-Jakobsen peger over på stakken af aviser.

”Det er nok nu, teologer og filosoffer skal på banen. Men også høj- og efterskolefolk. Og folkekirken og valgmenigheder. Det er nok nu, der er god mulighed for at få folk til at lytte til kristendommens budskab om, at alle mennesker har værdi.”

Senmoderne mennesker har fået nok af at kigge ind i sig selv. De søger noget udenfor dem selv, og her står kristendommen stærkt, mener valgmenighedens formand Christian Hougaard-Jakobsen. For den påstår at mennesker får værdi af Gud ikke af sig selv.

Professor emeritus Ove Kaj Pedersen mener, at politikerne ikke er klar over, hvilke etiske overvejelser, der ligger bag politikernes beslutninger her i coronatiden. Den viden kan teologer og filosoffer give dem ved at tage del i den offentlige debat.

Coronakrisen kalder på teologer og filosoffer

Teologer og filosoffer bør melde sig på banen. Coronatidens sundhedsmæssige, samfundsøkonomiske og politiske valg har nemlig alle en etisk kerne, mener professor Ove Kaj Pedersen

Tekst og foto Heiner Lützen Ank

Grundskolernes ældste elever kunne glæde sig til at skulle i skole igen. Caf er og restauranter kunne snart byde gæsterne velkommen tilbage. Og kirker og andre trossamfund kunne forberede sig på atter at holde gudstjeneste.

Sådan lød det optimistiske budskab fra statsminister Mette Frederiksen (S), da hun i begyndelsen af maj holdt sit ellefte pressemøde under coronakrisen.

Forude ventede nemlig gen bningens fase to, og danskerne

kunne atter skimte hverdagen fra tiden f r den 11. marts.

Samtidig kunne man i flere landsdækkende medier m de professor emeritus Ove Kaj Pedersen, en af landets mest indflydelsesrige politologer og ekspert i forholdet mellem økonomi og samfund.

Det er der egentlig ikke noget nyt i. For manden bag idéen om velfærdsstatens udvikling til konkurrencestaten, og meget andet, er en yndet kilde i danske medier, n r tidens politiske, samfundsmæssige og økonomiske strømninger skal tolkes.

Men der var en ny tone i Ove Kaj Pedersens ord i begyndelsen af maj. For hverdagen var på vej tilbage på en ny måde, mente han. Det var nemlig nødvendigt i højere grad at medtænke teologiske, filosofiske og etiske aspekter i den offentlige samtale om, hvilket samfund, der venter os på den anden side af coronaen. Økonomien og politologien kan ikke stå alene, var hans budskab.

”Det kom bag på mig, at flere teologer og filosoffer efter det interview skrev til mig f r at spørge: Hvordan synes du, jeg skal reagere? Jeg tænkte: Det ved jeg da ikke. Det overraskede mig, at de reagerede sådan. Men det tyder på, at de, ligesom jeg, har været orienteret mod en anden måde at tænke på.”

Valget bliver ikke truffet ud af det blå

Levende Ord har, samtidig med at coronaen atter griber ud efter hverdagen (dette interview er lavet medio september, red.), bedt Ove Kaj Pedersen udfolde påstanden om, at teologer og filosoffer i højere grad skal tage ordet i den offentlige debat. Så det kan høres.

Hvad er det, de kan bidrage med i en situation, hvor virologer udstikker retningslinjerne for den rette opførsel, og hvor økonomer udregner, hvordan økonomiske hjælpepakker kommer flest til gode?

”Teologerne og filosofferne er via deres baggrund, uddannelse og kompetencer bedst til at gennemskue, hvad der foregår i sådan en situation. Det burde være dem, der går ud og siger: Situationen er teologisk ladet. Den er fyldt med udfordringer og etiske  jeblikke.”

Teologerne og filosofferne skal med andre ord kridte den bane op, hvor regeringen og Folketinget træffer beslutninger med vidtrækkende konsekvenser.

”Vi befinder os i en situation, hvor alle er pålagt etiske overvejelser: Vil jeg tage hensyn til den anden? Og når jeg beslutter at gøre det, er det en beslutning, jeg træffer ud fra en etik, jeg knap nok ved, hvor kommer fra. Den ligger som noget helt naturligt i mit hoved og kommer fra folkekirken og folkeskolen. Det er her, vi har fået at vide, at det er sådan, du skal gøre. Det er et etisk  jeblik, som teologerne og filosofferne må pege på.”

Det alment menneskelige vender tilbage

At vi siden midten af marts har befundet os i en ekstraordinær situation, er Ove Kaj Pedersen ikke i tvivl om. Men selvom situationen er ny, peger den samtidig tilbage på noget, som er så almindeligt og selvfølgeligt, at det på sin vis er glemt, mener han.

”Det, at man tager hensyn ved at bære maske, viser kærlighed til næsten og viser samtidig, at man er en del af et fællesskab, som tager den type hensyn. Det er sådan set evangelierne og kristendommens hovedpointe: At man er en del af et fællesskab, det kristne fællesskab, lighedens fællesskab, der viser hensyn og kærlighed til den anden.”

”Talen om menneskeheden, om det alment menneskelige, har et kristent udgangspunkt og kendetegner også den evan-

gelisk-lutherske kirke. Krisen er således en anledning til at revitalisere et begreb, som har været forsvundet i årtier under begreber som nationalt borgerskab og national identitet. Der er en anledning for teologer til at sige: Pandemien vitaliserer et begreb, som ellers har været truet, men som i årtusinder har ligget inde i urkristendommen. Det er en mulighed, teologerne og filosofferne b r gribe.”

Politikernes valg er etiske

At coronaen giver teologerne og filosofferne mulighed for at pege på kristendommens samfundsrelevans lyder besnærende, når det bliver sagt højt i kirkelige kredse. Men påstanden holder, også når man holder den op imod de beslutninger, regeringen og Folketinget træffer i en coronatid, mener Ove Kaj Pedersen.

”De beslutninger, som regeringen og oppositionen har truffet, er fyldt med teologiske overvejelser. Ikke nødvendigvis eksplicit, men er naturligt forment af en teologisk baggrund. Det kan godt være, at regeringen fremtræder som om, den er helt igennem sekulær i det, den siger og i de værdier, den handler ud fra. Men når regeringer, også den danske, siger, at kapitalismen må træde i baggrunden, s  er der tale om noget mere end det rent sekulære.”

”N r befolkningen samtidig siger, at den er vi helt med på, så er det fordi, vi hviler på det samme værdigrundlag. I det perspektiv er det interessante således ikke, hvad regeringen siger på pressem derne. Men mere hvordan de begrunder det, de går, ud fra et filosofisk og teologisk værdimæssigt grundlag.”

Teologerne tog ordet efter verdenskrigen

Det er ikke første gang, Danmark og det internationale samfund står overfor en begivenhed, der fundamentalt ændrer på de strukturer, vi kender. Det er blandt andet den økonomiske krise i 70erne og finanskrisen i 00erne oplagte eksempler på. Ligesom også 2. verdenskrig og  rene, der fulgte efter.

Det giver ifølge Ove Kaj Pedersen ringe mening at sammenligne den nuværende situation med tiden efter 2. verdenskrig. For selvom coronaen har været hård ved mange, så har velfærdsstaten anno 2020 trods alt afb det de værste konsekvenser.

På ét punkt giver det dog alligevel mening at sammenholde tiden efter 2. verdenskrig med nutiden.

”Fra slutningen af 40erne og op gennem 50erne dominerede teologer og filosoffer den offentlige debat. Det gjorde de ud fra den forfærdeligste baggrund. Men det er alligevel karakteristisk, at når samfund bliver chokerede, når der kommer st d udefra, s  åbnes der en mulighed for mere eksistentielle overvejelser.”

”S  opstår muligheden for en mere grundlæggende diskussion. Men den mulighed er der nogen, der skal gribe. For ellers forsvinder den. Derfor er det også en opfordring til de mest egnede, til filosofferne og teologerne, om, at det er nu, de skal blande sig.”

Kristines lange rejse mod fællesskabet

Da Kristine Böhm Nielsen var barn, sagde ord som fællesskab og kristendom hende ikke meget. Men så mødte hun livet i og omkring Osted Valgmenighed, og dermed begyndte en rejse, der stadig er i gang

Tekst og foto Heiner Lützen Ank

”Det er noget af en rejse, jeg har været på.” Sådan hører man ofte, mennesker sige. Udsagnet beskriver, at et menneske har befundet sig ét sted i livet. Men nu er et helt andet sted, og at man i bevægelsen mellem disse to yderpunkter er blevet et andet menneske. Sådan en rejse lyder til at strække sig over tusindvis af kilometer, være total livsforandrende og med et klart defineret start- og slutpunkt.

Men hvad nu hvis rejsen er kortere. Hvad nu hvis den ikke har en klar begyndelse og afslutning. Eller man stadig befinder sig midt i den. Er det så stadig en rejse?

”Det er som om, at fællesskaber er blevet mere moderne. Eller måske er jeg bare blevet mere bevidst om det. Det kan også være, det er fordi, jeg er blevet mor.”

Kirken og kristendommen var gammeldags

Kristine Böhm Nielsen har sat sig til rette mellem de krogede træer i den gamle frugtplantage lige uden for Ny Tolstrup, hvor hun bor sammen med sin familie. Træernes æbler hænger som røde dråber i det grå eftermiddagslys. Marker og buske er klædt i nuancer af efterårsgult. Og en enkelt bil kører forbi på vejen. Men ellers er der stille og fredfyldt mellem de gamle træer.

Kristine Böhm Nielsen er opvokset i Hornbæk, en sommerhusby i Nordsjælland, 100 kilometer borte. Hun kommer fra et hjem, hvor forældrene som så mange andre var påvirket af 68-bevægelsen.

”De mente, at kirken var gammeldags og forældet, og jeg er hverken døbt eller konfirmeret. Det eneste tidspunkt, jeg kom i kirken, var med skolen til julegudstjeneste. Jeg kunne ikke rigtig relatere til noget af det, præsten sagde, og jeg syntes i hvert fald, det var forfærdelig kedeligt.”

Fællesskabet og traditionen i centrum

Dette ikke-eksisterende forhold til kirken og kristendommen prægede også Kristine Böhm Nielsen, da hun som ung flyttede til København for at uddanne sig til lærer. Men mødet

med Nikolaj, som hun senere blev gift med, udfordrede hendes livssyn.

”For snart 20 år siden blev jeg inviteret med hjem af min dengang nye kæreste Nikolaj og præsenteret for mine svigerforældre, Kirsten og Kai, som altid har været en del af Osted Valgmenighed.

”Det var mit første møde med egnen og dens beboere. Det var dengang, og er stadig, en kontrast til det, jeg kommer fra. Jeg forundres og forbavs sig stadig over alt det, som strømmer som en varm kilde fra dette lille sted. De ældgamle slægter, bondetraditionerne, fortællingerne, friskolen, menneskerne og fællesskabet fascinerer mig. Jeg har med undrende øjne suget til mig siden dengang.”

Det er alligevel ikke farligt

Da Kristine Böhm Niensens svigermor døde, og da det ældste af børnene skulle begynde i skole, valgte hun og Nikolaj at tage skridtet fuldt ud: At bytte Københavnerlivet ud med tilværelsen her på den tidligere frugtplantage.

”Jeg var hundeanst for, at vi skulle føle os ensomme, så langt væk fra de fleste af vores venner. Men efter den første uge indså jeg, at det ikke ville blive et problem. Lilly starter i 0. klasse på Osted Friskole, og her fik vi med det samme lagt kimen til mange nye og tætte venskaber. Vi sidder på rad og række og skråler med på morgensang, og vi laver sociale arrangementer i klassen.

”Jeg kan ikke mindes, at mine forældre deltog i skolens arrangementer med samme glæde. Det var mere af pligt end lyst, og de blev aldrig tætte med de andre forældre.”

Sluttede Kristine Böhm Niensens rejse dermed? Bevægede hun sig definitivt fra et barndomshjem i Nordsjælland til en hverdag her uden for Ny Tolstrup og skiftede hun dermed fra ét sæt værdier til et andet og bedre? Sådan kan det umiddelbart se ud. Men helt så enkelt er det ikke. For Kristine Böhm Nielsen ser stadig sig selv som tilflytter og den, der kigger ind på de andre.

”Hernede bliver højskolesangbogen fundet frem i tide

Det har været en stærk oplevelse for Kristine Böhm Nielsen at flytte til området og opleve det stærke fællesskab, der former egnen. Det er hun ikke vant til. Men er på vej til at lære at være en del af det.

og utide, og der bliver sunget løs. Det er ved enhver lejlighed: Fødselsdag, fest i laden, Skt. Hans eller fodboldkamp i fjernsynet. Tidligere, når jeg har sunget i skolen, har jeg været optaget af, at det helst skulle lyde godt. Men her synger man ikke for at blive hørt, men for at bidrage til en følelse af, vi skaber det her sammen.”

Kirken på en ny måde

Som forældre på friskolen og med svigerforældre, der i mange år har været medlem af Osted Valgmenighed, var det oplagt for Kristine Böhm Nielsen og hendes mand også at blive en del af valgmenigheden. Kristine Böhm Nielsen valgte således aktivt kirken til, efter i mange år ikke at have haft et forhold til den. Nu er kirkegang ikke en pligt som i barndommens skolegang, men noget hun har lyst til at deltage i.

”Det, jeg bedst kan lide ved gudstjenesten, er, når vi synger salmerne. Det er befriende og opløftende at synge. Der skabes en samhørighed, når vi synger sammen og bidrager med hver vores stemme.”

Også gudstjenesternes ramme, er blevet vigtig for Kristine Böhm Nielsen.

”Jeg kan godt lide stemningen i kirken. Ritualer, musik og budskaberne fra Bibelen er iscenesat, så stemningen bliver højtidelig. Man skal ikke forholde sig til meget andet end at lytte og modtage, og man er sammen om at bede og synge. Det giver mig en følelse af ydmyghed og fjerner fokus fra mig

og mit. Det minder mig om, at der er noget større på spil, som binder os sammen.”

Endelig er præstens prædiken heller ikke længere en tale, Kristine Böhm Nielsen ikke kan relatere til.

”Jeg er meget opmærksom på, hvordan Laura (Lundager Jensen, red.) udlægger ordene fra Bibelen, og hvordan hun gør det relevant for os som tilhørere. Det er nok en arbejdsskade, at jeg er så opmærksom på dette. Som lærer tænker jeg meget over, hvordan jeg skal formidle undervisningsstoffet, så eleverne kan relatere det til deres eget liv.”

Man vender altid tilbage til sin barndom

Kirken og kristendommen spillede ingen rolle i Kristine Böhm Niensens barndom og ungdom, og fællesskab og værdier betød noget helt andet.

Således har Kristine Böhm Nielsen flyttet sig; ja måske har hun ligefrem været på rejse. En rejse, hvor hendes familie og de fællesskaber, hun nu er en del af, er medpassagererne.

”Vi kommer nok mest i kirken til højtiderne, også de særlige lejligheder, som for eksempel konfirmation. Konfirmation er en god måde at lære at komme i kirken og opdage, hvad det hele drejer sig om. Jeg er ked af, at jeg missede den del som ung. Det er også en af grundene til, at vi har meldt os ind, så børnene kan lære om kristendommen i kirken, og så må de jo selv en dag tage stilling på et oplyst grundlag. Men jeg håber da, at fællesskabet også vil tiltrække dem.”

Medlemmer vælger moderne salmer:

Den sætter ord på det, jeg tror på

Tekst og foto Heiner Lützen Ank

Nåden er din dagligdag: nr 522 i Den Danske Salmebog.

Valgt af Karen Moberg, 84 år

”Det er hverdagen, der betyder noget for mig. Det er hverdagslivet, der har værdi. Og netop det, bliver tydeligt i ”Nåden er din dagligdag.”

Sådan siger Karen Moberg, pensionist og tidligere psykiater. Et udsagn, mange vil skrive under på. Men hvis rigtighed stod klar for Karen Moberg for cirka 20 år siden.

”Jeg havde været igennem en turbulent periode, som jeg var kommet ud på den anden side af. Jeg var taget til gudstjeneste, hvor vi sang salmen, som jeg ikke kendte på det tidspunkt. Der blev sat ord på, hvor værdifuld hverdagen er, og jeg blev fyldt med taknemmelighed.”

”Nåden er din hverdag” er skrevet af Johannes Møllehave i 1985, og netop blandingen af store ord som nåde, og et hverdagsnært sprog, gør salmen til noget særligt for Karen Moberg.

”Salmen er ikke opskruet, selvom den forholder sig til store temaer. Den er jordnær og lukker op for det almindelige på en fin måde. Nåden bliver nærværende og til at forholde sig til.”

Der er gået 20 år siden, Karen Moberg stiftede bekendtskab med salmen første gang. Siden da er der kommet mange ting til, som hun er glad og taknemmelig for. Alligevel står salmens budskab stadig helt klar for hende.

”Jeg er stadig taknemmelig for hverdagen. Som når jeg går ud i skoven og ser en spætmejsje. Det er måske ikke det store, men det er noget, jeg er glad for. Denne glæde over små hverdagsting, minder salmen mig stadig om, når jeg synger den.”

Karen Moberg har nået en alder, hvor sygdom og død er emner, man er nødt til at forholde sig til. Og selvom hun stadig er sund og rask, trøster salmen hende i forhold til det, der venter engang.

”Livet er godt, også selvom det er helt almindeligt. Og det bliver ved med at være godt, når jeg tænker på fremtiden. Det er den erfaring, jeg har haft indtil nu, og det er det håb, der lyder igennem salmen.”

Troen er ikke en klippe: nr 892 i salmebogstillegget 100 salmer.

Valgt af Peter Lundager, 17 år

I 1981 skrev digteren Jens Rosendal sangen ”Du kom med alt det der var dig”, også kendt som Forelskelsessangen. Siden er den blevet et af de største hit i højskolesangbogen, fordi den i et direkte, ligefrem sprog beskriver forelskelsen på en måde, så alle kan mærke det og være med.

Otte år senere skrev Jens Rosendal salmen ”Troen er ikke en klippe”, og den har ifølge gymnasieelev Peter Lundager præcis den samme styrke, selvom den er langt mindre kendt.

”Jens Rosendal har et fantastisk billedsprog, som man kan forholde sig til. Allerede i det første vers, møder man et stærkt billede, nemlig at troen ikke giver fast grund under fødderne og et sted, hvor man står fast. Nej, troen er noget aktivt. Noget man er nødt til at forholde sig til.”

”Senere i salmen står der, at tro er at vove sig dybt ind i mørket. Man kan altså ikke bare lade være med at reagere. Man er nødt til at holde sig til troen, og hvad den betyder for én.”

Kaldet til at forholde sig troen, som altså gennemsyrrer salmen, passer godt til Peter Lundagers opfattelse af, hvad kristendom er.

”Tro er for mig på den ene side at finde ro, men er samtidig noget, der har med stærke kræfter at gøre. Kristendom er således mere end blot noget, der står i en bog eller det at gå i kirke. Tro er at være til stede, at gøre noget aktivt.”

Peter Lundager har gået på Osted friskole og var sidste år elev på Faaboregnens Efterskole. Begge steder var morgensangen en vigtig del af hverdagen, og her var ”Troen er ikke en klippe” et godt eksempel på en salme eller en sang, der rækker ud over det øjeblik, hvor den bliver sunget.

”En salme som denne er god til at skabe eftertanke og debat. Man kommer nemlig til at tænke over tingene og får mulighed for at tale med andre om det. Det er der mange salmer, der kan. Men det hverdagsnære sprog og opfordringen til handling, kan jeg rigtig godt lide i denne forbindelse.”

Überørt af byens travlhed: nr 331 i Den Danske Salmebog.

Valgt af Tina Krøis Kjærsgaard, 47 år

Gamle salmer som ”I østen stiger solen op” og ”Påskeblomst, hvad vil du her”, er så kendte og vellidte, at man ikke nødvendigvis tænker over, hvorfor de er så gode. Det er de bare.

De nye salmer er man derimod nødt til at studere nøjere. Det mener Tina Krøis Kjærsgaard, medlem af styrelsen for Osted Valgmenighed. Men derved kan man også opdage, at nye salmer taler i et sprog, der er let genkendeligt og erfaringsnært.

”Überørt af byens travlhed” giver mig følelsen af, at jeg står på hellig grund. I et forståeligt og vedkommende sprog, og med en god melodi, har jeg fornemmelse af, at der bliver talt direkte fra Gud selv.

Noget af det, de bedste af de nye salmer kan, er netop at formulere det kristne budskab på en måde, som hverken er for meget eller for lidt, mener Tina Krøis Kjærsgaard.

”Den gode kunst, der kan mærkes, er den kunst, der lige netop balancerer. Det, ”Überørt af byens travlhed” kan, er at man bliver revet følelsesmæssigt med, når man synger den. Der bliver skruet op for ens modtagefrekvens.”

”På den måde kan salmer skabe følelser og billeder, som kan være mere vedkommende og forståelige end for eksempel bibelske skiftsteder. Salmerne kan være en brobygger.”

I en tid, hvor meget skal forklares og give rationel mening, er salmer en god modvægt i mod dette, mener Tina Krøis Kjærsgaard.

”Tro er jo faktisk ikke særlig fornuftigt. Den giver ikke altid mening. Den lever af inderlighed og følelser, og det lykkes så godt i en salme som denne at sætte ord på dette. Jeg kan i min hverdag nogle gange godt få fornemmelsen af at stå på hellig grund, og det sætter salmen billeder på.”

Vi kommer, Herre, til dig ind, nr 413 i Den Danske Salmebog.

Valgt af Geert Aagaard Andersen, 69 år

”Geert Aagaard Andersen, tidligere ambassadør i Kenya og Somalia, mener, der er mange gode, moderne salmer. En af dem er Lisbeth Smedegaard Andersens ”Vi kommer, Herre, til dig ind.”

”Hun skriver som andre mere moderne salmedigtere i et relativt let forståeligt og moderne sprog, som ikke er salvesfyldt eller intimiderende. Man får ikke umiddelbart dårlig samvittighed, som nogle ældre salmedigtere ellers er i stand til at skabe.”

”Hun skriver uden for mange referencer, der kan virke vanskeligt forståelige for den kirkegænger, der ikke har Biblen og de mange referencer, man ofte finder helt fremme i butikken.”

Et element, Geert Aagaard Andersen særlig godt kan lide ved salmen, er dens fokus på fællesskab.

”Det fællesskab, vi i menigheden er en del af, og som er en 2000 år gammel gave, er ikke en selvfølge. Men er noget, vi får.”

At det kristne fællesskab kan have trange kår, har Geert Aagaard Andersen selv oplevet. ”Jeg har selv være nødt til at aflyse arrangementer, fordi vi var truet af terrorisme og oplevet, hvordan kristne skulle holde lav profil. Jeg har således mødt den fundamentalisme, som Smedegaard Andersen kommer ind på, og som findes også i vores egen baghave.”

”Fremtiden har altid været usikker. Men lige nu synes usikkerheden større, end vi er vant til. På den store såvel som den lille scene. Det internationale samfund er splittet, som vi ikke har set det siden 1989 og på den hjemlige scene skaber coronaen usikkerhed, nervøsitet og frygt i forhold til sygdom, sociale relationer og den enkeltes økonomi. Denne usikkerhed møder man fx i vers 1.”

Samtidig formidler salmen et håb. ”Salmen fastholder dog også optimismen, som det kommer til udtryk i det sidste vers: ”Så smertens sorte asketræ må briste som en knop i læ til blomst i dine hænder”

Salmerne var en del af hverdagen

Salmerne giver sprog til at fortolke
verden, mener Karen Thorgaard

Tekst Karen Thorgaard
Foto Heiner Lützen Ank

”E n salme er en sang, der rummer både det, Gud vil os, og det, vi vil Gud - i en poetisk form, der gør, at det går til hjertet.”

Sådan siger Jørgen Kjærgaard, lektor ved Vestervig Kirke-
musikskole.

Tilsvarende sagde nu afdøde biskop Vincent Lind:

”Ånd er Guds henvendthed til mennesket. Sjæl er menne-
skets henvendthed mod Gud.”

Sådan tænkte jeg ikke, men jeg følte det, da jeg som syvårig
i 1. klasse hver morgen sang en salme, som talte lige ind i min
egen opfattelse af verden omkring mig. Det var salmer som
”Nu titte til hinanden de favre Blomster små” og ”I Østen
stiger Solen op. Den spreder Guld på Sky”. Det var salmer af
Ingemann med musik af Weyse digtet specielt til børn.

Helt umærkeligt blev vi ført ind i det bibelske univers
ved hjælp af salmens konkrete fortælling og digtets poetiske
sprog. Vi kunne ikke drømme om at sætte spørgsmålstegn
ved Gud som en konkret person, der sad et sted i himlen
sammen med englene. At vi også fik bibelhistorie fortalt
mundtligt, var selvfølgelig et supplement til de fortællende
salmer.

Salmer fortolker virkeligheden

Salmesangen i skolen fortsatte i hele min skoletid, så jeg har
sunget morgensalmer og også analyseret salmer i gymnasiet.
Min generation er vokset op med salmer som en udlægning
af tilværelsen i et sprog, der blev mere varieret og blomstren-
de, efterhånden som vi blev mere modne og livserfarne. Det
medførte selvfølgelig, at vi også kom til at holde af salmer
med åndelige begreber som for eksempel miskundhed, nåde,
frelse og Helligånd.

Ikke at vi straks forstod meningen, men forståelsen kom
med den sammenhæng, hvori de nye ord forekom. For man-
ge af os er følgende vers af Grundtvig meget sigende, fordi det
lægger vægt på det talte ord og henviser til kirkeårets tekster
(ApG 17v.28 og Rom 10v.8)

*Vi ere, vi bleve,
vi røres, vi leve
I Kristus, Guds levende Ord.
Tag ordet i munden,
Og elsk det fra grunden!
Da hos dig i navnet han bor!
Grundtvig, 1836*

”Tag ordet i munden og elsk det fra grunden” er næsten
erotisk udtrykt og meget karakteristisk for Grundtvig: ”Ordet
skaber, hvad det nævner”.

Da begrebet åndsfrihed vandt over den kristelige børnelær-
dom, forsvandt salmesangen fra de fleste skoler. Derfor er det
helt almindeligt, at voksne mennesker ikke forstår de begre-
ber, som umærkeligt indpodedes i min generation. Til brug
for ikke salmevante er det derfor godt at fokusere på de nyere
salmer. De anvender oftest et mere enkelt og konkret sprog,
som umiddelbart forstås:

*Vi sidder i mørket, i dødsenglens skygge,
For natten om advent er tærende lang,
Vi længes, vi længes mod morgens lykke,
mod solopgangs-timen med fuglenes sang,
thi Herren har svoret at komme i Ordet
med styrke, med almagt i Ånden til stede
som nærer vort håb, og som bærer vor glæde.
Johs. Johansen 1996*

Advent og jul i Osted Valgmenighed

Advent er optælling til jul

I år har vi gjort lidt ekstra ud af musikken ved nogle af adventsgudstjenesterne. Første
søndag i advent har vi inviteret en saxofonist og en sanger, og anden søndag i advent
får vi besøg af en cello, der sammen med vores organist, Frida Rolskov Pedersen, med
musikken vil understøtte nedtællingen, eller optællingen, til jul.

Juleaften

Juleaftensgudstjenesten foregår i hallen på Osted Fri- og Efterskole
På grund af smitterisikoen kan vi ikke være i Osted Kirke. Derfor
flytter vi gudstjenesten juleaften til Osted Fri- og Efterskole.

Vi pynter hallen op til jul og indretter den til kirkerum.

Samtidig sørger vi for god afstand mellem familierne,
og vi er sikre på, at vi alle får en rigtig fin og mindeværdig

fejring af julens ankomst.

Alle i Osted Valgmenighed
ønskes en velsignet og glædelig jul

Det sker

Adventsmøde

Onsdag den 9. december kl. 15.00 - 16.30

Der inviteres til adventskaffe og foredrag i præstegården, Langetoft 1.

Adventstiden er en smuk og tænksom tid, som ind imellem overdøves lidt af decembers æbleskive- og gløggdufte, gaveræs og lysguirlander. Om nogen havde den svenske forfatter Selma Lagerlöf netop sans for den side af advents- og julestemningen. Samlingen af Kristuslegende er en skatkiste af fine små betragtninger om at vente og længes og modtages i julens åbenbaring af glæde.

Laura Lundager Jensen vil gennem oplæsning og tanker om hendes tekster åbne et vindue ind til hendes smukke juleunivers.

Tilmelding ikke nødvendig, men gerne så vi kan dosere kaffen. Til Laura: Telefon 2331 8311 / mail: luje@kp.dk

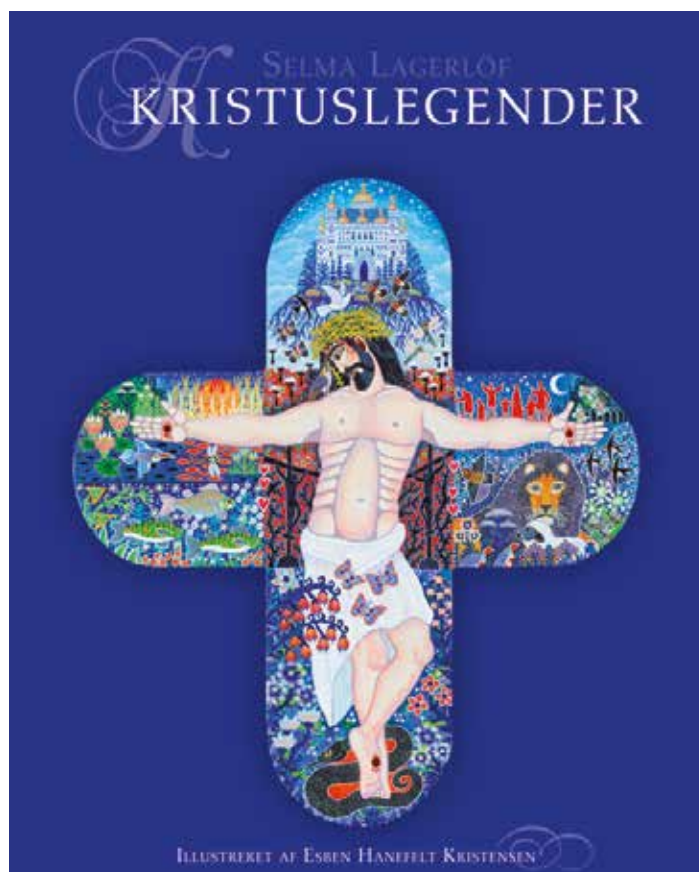

Foto Forlaget Eksistensen

Studiekreds om K.E. Løgstrups menneske- og verdenssyn

Torsdage den 14., 21. og 28. januar kl. 19-21

K.E. Løgstrup (1905-81) er en af 1900-tallets mest betydningsfulde danske filosoffer og teologer.

”Den enkelte har aldrig med et andet menneske at gøre,

uden at han holder noget af dets liv i sin hånd” har Løgstrup sagt om menneskets forpligtethed på hinanden.

Løgstrup skriver under og efter 2. verdenskrig. I lyset af krigens rædsler diskuterede han, om det overhovedet var muligt at tale om etik igen. Løgstrup hævdede hårdnakket, at der findes en fælles basis for etikken for alle mennesker. Han fandt den ikke ved at begynde oppefra med Gud, men nedefra i forholdet mellem mennesker. Han holdt ikke Gud ude, men han viste med afsæt i menneskelige erfaringer, at vi drives af livsytringer som tillid, barmhjertighed og åbenhjertighed. Livsytringer vi genkender og ofte helt ureflekteret påvirkes af, og at der her igennem ligger en vej til forståelsen af Gud.

I studiekredsen introduceres K.E. Løgstrup og hans historiske baggrund. Sammen skal vi læse udvalgte stykker af hans forfatterskab, bl.a. uddrag af hans gennembrudsværk ”Den etiske fordring”. Men vi berører også nogle af de mere udfordrende sider af Løgstrups filosofi, som de bl.a. kommer til udtryk i hans brevveksling med venen Hal Koch ”Kære Hal – Kære Koste”. Fokus vil især være på hans menneskesyn, og hvordan det svarer til hans etiske tilgang til tilværelsens store spørgsmål.

Vi mødes tre torsdage i januar: 14, 21 og 28. kl. 19-21 i Kulturhuset

Tilmelding inden 8. januar til Laura Lundager Jensen, der står for studiekredsen.

Salmesangsaften - nye salmer

Onsdag den 3. marts kl. 19.30

Christian Hougaard-Jakobsen og Karen Thorgaard inviterer til salmesangsaften, hvor temaet er nye salmer.

”Vi har udvalgt nye salmer, som vi hver især finder velegnede til vores tid. Vi lægger vægt på, at også melodierne taler til yngre generationer”.

Arrangementet foregår i Osted Kirke.

Foto Heiner Lützen Ank

To højskoleaftner om mennesket mellem støv og ånd

Grundtvig bruger udtrykket om mennesket, at det er ”et guddommeligt eksperiment af støv og ånd.” Betydningen er, at mennesket er mere og andet end det, det kan sige sig selv. Men er der en nødvendig sammenhæng? Mange ville i dag mene, at vi med forstanden kan komme langt uden ånd. Alligevel har vi i Danmark haft tradition for, at der skulle være plads også til ånd og åndsfrihed. Men hvordan står det til i dag? Er der plads til ånd i dagens Danmark? Eller er der igen brug for at skabe pladsen?

Højskoleaftnerne foregår på Osted Fri- og Efterskole kl. 19.30. Efter foredraget vil der være kaffe og debat. Prisen for både foredrag og kaffe og kage er 80 kr.

Corona-hensyn: I tilfælde af ændrede restriktioner i forhold til Covid-19, kan foredragene være flyttet til en anden lokation eller aflyst. Så hold venligst øje med hjemmesiden www.ostedvalgmenighed.dk

Foto Martin Kunzendorf

Hvad er farligt?

Onsdag den 27. januar kl. 19.30

Sådan spørger Daniel Toft Jacobsen, folketingsmedlem for Socialdemokratiet, og Ingrid Ank leder af Grundtvig Akademi på Vartov, der sammen er aktuelle med bogen 'At være demokrat er ikke at være bange' (Forlaget Klim).

I dag er der flere politiske stemmer i at tale om 'tryghed' end om 'frihed'. Regeringen har i efteråret 2019 lanceret en såkaldt 'tryghedspakke'. Men spørgsmålet er, om verden og Danmark overhovedet er blevet farligere at leve i, eller om der efterhånden kunne være brug for en 'frihedspakke'? Og i forhold til corona-krisen kunne man også spørge: Hvilke perspektiver på tryghed og frihed sundhedsdagsordenen giver? Deltag i en debataften om åndsfrihed, hvor tryghed og

frihed bliver vendt, drejet og diskuteret, og hvor du selv bliver udfordret til at tage stilling til en række aktuelle dilemmaer.

Højskoleaftenen foregår den 27. januar kl. 19.30 på Osted Fri- og Efterskole

Coronakrisen kalder teologer og filosoffer til kamp

Mandag den 22. marts kl. 19.30

Professor emeritus, dr. phil. Ove Kaj Pedersen er en af landets mest indflydelsesrigeste politologer og ekspert i forholdet mellem økonomi og samfund. I bogen Konkurrencestaten fra 2011 gav han et portræt af det danske samfund under globaliseringens nye vilkår, hvor nationerne må leve i en kamp om kompetencer. Med Corona-pandemien har det vist sig nødvendigt også at lade ånden råde. I en situation, hvor politikerne træffer vidtrækkende beslutninger, og hvor politologer indtager en central rolle i samfundsdebatten, må teologer og filosoffer også melde sig på banen. For sundhedsmæssige, samfundsøkonomiske og politiske valg har alle en etisk kerne. Til foredraget udfolder Ove Kaj Pedersen den pointe, som vi allerede har taget hul på i interviewet på side 6-7. Efter foredraget vil det være mulighed for debat.

Højskoleaftenen foregår den 22 marts kl. 19.30 på Osted Fri- og Efterskole.

Foto Heiner Lützen Ank

Det er ikke ligeegyldigt, om ordet lyder

- 17. søndag efter Trinitatis

Tekst Laura Lundager Jensen

Da gens fortælling er en temmelig sammensat tekst. Først hører vi om tolderen Levi, som Jesus inviterer sig selv til middag hos.

Så hører vi, hvordan Jesus over middagen diskuterer med en gruppe jøder om, hvad der er ret og vrang inden for den jødiske lov.

Og til sidst får vi rådet om ikke at hælde ny vin på gamle sække eller sy nye lapper på gamle bukser, så stoffet ikke skrider. Det vil sige forholdet mellem det nye og det gamle.

Altså en form for tredeling: Først en kaldelse. Så en diskussion om rent og urent, om gammel lov og ny lov eller lov og evangelium og så spørgsmålet om gammelt og nyt. Og selv om teksten umiddelbart stritter en del, er der måske alligevel en rød tråd.

Indledningen handler om at blive kaldet. Indbydelsen til Levi om at slippe sit gamle liv og følge med Jesus. Kaldelsen ligner kaldelsen af de første disciple: ”Smid, hvad du har,” siger han til fiskeren Simon, ”og følg mig og bliv menneskefisker.” Og vi kender historien om Zakæus, der sidder i et træ i Jeriko, som Jesus kalder ned for at spise netop hos ham.

Her er det Levi, tolderen Levi, det gælder. En mand, der ellers ikke er vant til, at nogen kalder på ham. Som tolder arbejder han for den romerske besættelsesmagt, og det gør ham ikke særlig populær, snarere ensom må man formode.

Men ham er det, Jesus standser op ved: ”Levi,” siger han

”Følg mig.” Og Levi rejser sig og går med. Hvor kan han andet? Ham, som ingen kendte eller ville kendes ved, han kaldes nu ved navn. Næsten som en dåbsscene, et livets tegn, et livstegn, der rejser Levi til en ny start. Og mere end det. For det græske ord, der bruges om at rejse, er det samme ord, *anastase*, som betyder opstandelse. Det ord, evangelisten også bruger om Jesus opstandelse påskemorgen.

Det første, vi hører om, er altså en dåbskaldelse. Der strækkes en hånd frem mod et ensomt menneske, som får navn og får del. Levi ikke alene rejser sig og går med, han opstår til nyt liv.

Det næste, vi hører om, er middagsmåltidet. Jesus bliver af nogle jødiske skriftkloge spurgt til overholdelsen af de jødiske love. Først er det spørgsmålet om at spise med uretfærdige, med syndere. Her forstået som sociale udskud: Tolderne, de kriminelle, forræderne, de hjemløse. Synderen er ikke her lovbyrderen, men dem, der slet ikke er under loven. Og Jesus kommentar er, at hans opgave ikke er at gøre de raske rask, men at opsøge de syge. Dem, der har brug for at få rakt en hånd. Med det gør Jesus tydeligt, at de gamle bestemmelser om retfærdige og ikke-retfærdige, ikke længere gælder. Der er ikke et ”os” og et ”dem” på forhånd. Loven er der ganske vist. Men når tiden er inde, når det, man har ventet, endelig kommer, så er forberedelserne slut, og festen kan begynde. Jødernes love og regler om faste og sabbat og rent og urent

Da Jesus gik videre, så han Levi, Alfæus’ søn, sidde ved toldboden, og han sagde til ham: »Følg mig!« Og han rejste sig og fulgte ham. Senere sad Jesus til bords i hans hus, og mange toldere og syndere sad til bords sammen med ham og hans disciple, for der var mange, som fulgte ham. Da de skriftkloge blandt farisæerne så, at han spiste sammen med syndere og toldere, spurgte de hans disciple: »Hvorfor spiser han sammen med toldere og syndere?« Men da Jesus hørte det, sagde han til dem: »De raske har ikke brug for læge, det har de syge. Jeg er ikke kommet for at kalde retfærdige, men syndere.« Johannes’ disciple og farisæerne holdt faste. Da kom der nogle til ham og spurgte: »Hvorfor faster Johannes’ disciple og farisæernes disciple, men dine disciple faster ikke?« Jesus svarede dem: »Kan brudesvendene faste, mens brudgommen er sammen med dem? Så længe de har brudgommen hos sig, kan de ikke faste. Men der kommer dage, da brudgommen er taget fra dem, og den dag skal de faste. Ingen sætter en lap af ukrympet stof på en gammel kappe; for så river den nye lap det gamle i stykker, og hullet bliver værre. Og ingen fylder ung vin på gamle lædersække; for så sprænger vinen sækkene, og både vin og sække ødelægges. Nej, ung vin på nye sække.

(Markusevangeliet 2,14-22)

gjaldt nok i den gamle tid, men nu er den tid slut. Nu er brudgommen ankommet, Messias er kommet. Så, nu er den nye tid, nu skal der festes.

Den sidste del understreger præcis denne tanke om at lade det gamle ligge. De gamle vinsække skal kasseres, og der skal ikke lappes med nye lapper på gamle kapper. Det nye, der er nu, er så friskt og spændstigt, at det ikke kan forenes med det gamle. I evangeliet til i dag sættes den gamle lov til side, og en ny virkelighed toner frem.

Først kaldelsen: ”Gå med, følg mig”. Så ophævelsen af det gamle ramme- og regelsamfund. Endelig understregningen af vigtigheden af at slippe det helt.

Sådan læst er det en ret fantastisk tekst, der på en måde rummer hele trosbekendelsen. Først skabelsen, eller nyskabelsen i dåben, Gudsmødet. Så fortællingen om liv med Guds søn. Og så Helligåndens nye vilkår. Grundtvig ville have sagt: Bevægelsen fra ordet, til badet, til bordet. Ordet, dåb og nadver. En bevægelse, der hver søndag knyttes til gudstjenssten. Når vi i morgensalmen ”Nu gløder øst i morgenskær” (DDS nr. 756) synger linjerne: ”Han førte os af mørket ud, og kaldte sig min Gud” og ”Hver dag skal jeg oplives ved hans faderkærlighed,” så er det vel netop den håndsrekning, den ”morgenens kalden,” når vi lytter til tekst og prædiken. Og når vi døber og har altergang.

Men der er endnu mere i den kalden. Det er også under-

stregningen af, at når evangeliet lyder, så er forandringen der. Derfor er det jo også vigtigt, og ikke bare *nice to have*, men faktisk *need to have*, at have lov til at holde gudstjenester.

Derfor mødes forfulgte kristen i skjulte kældre rundt i verden, om ordet og badet og bordet. Fordi det ikke er ligeegyldigt, om ordet lyder. Derfor kunne man sige, at det var katastrofalt, at vi lukkede kirkerne i marts og april. Fordi vi, selvom vi måske nok kunne høre gudstjenester og prædikener på TV og Facebook, ikke kunne døbe, ikke kunne gennemføre nadver og ikke kunne mødes om ordet.

Med Levis kaldelse fortælles helt konkret, hvad det betyder at blive tiltalt og sat ind i et fællesskab. Et nyt fællesskab, der har vendt ryggen til de gamle sække fuld af regler, love, dårlige samvittigheder og utilstrækkeligheder. Et fællesskab, hvor brudgommen er til stede nu og her og til evig tid, og hvor der derfor må festes. Et fællesskab, hvor der ganske vist leves på tro og love, men hvor loven er kærlighed.

En kaldelse til at turde tro. Forstået som det formuleres i salmen ”At tro er at komme” (DDS nr. 582), hvor det hedder: ”At tro er at stille sig ind under ordet, som myndigt får røst, og finde sig tiltalt, og tåle dets sandhed og gribe dets trøst.”

Og i den tro og med den trøst og i sandhed gå ud og gøre alt nyt omkring os.

Amen

Fra Styrelsen

Tilskud til ophold på efterskoler og højskoler - Ole Larsens Legat

Osted Valgmenighed har med stor taknemlighed modtaget midler fra Ole Larsens bo med det formål at kunne yde støtte til ophold på efterskoler og højskoler.

Støtten ydes for at fremme unges ophold på efterskoler og tillige for at fremme alle aldersgruppers deltagelse i såvel korte som lange kurser på højskoler.

Støtten kan gives til hel eller delvis dækning af betaling for ophold samt for udgifter til materialer og aktiviteter i tilknytning hertil, f.eks. lejrskole, ture arrangeret af skolen m.v.

Der kan gives støtte til ansøgere, som bor i eller har boet i Osted, Allerslev eller Daastrup sogne. Tillige kan støtte gives til medlemmer af Osted Valgmenighed og disses børn.

Osted Valgmenighed har nedsat et udvalg på tre medlemmer, som behandler ansøgninger om Ole Larsens Legat. Indkomne ansøgninger vil blive behandlet hurtigt. Der kræves ikke oplysninger om økonomiske forhold i forbindelse med ansøgningen om støtte.

Ansøgningen sendes til udvalgets formand: Kai Michelsen, Orupvej 4, 4330 Hvalsø. Mail: Kaimichelsens@gmail.com.

Osted Valgmenighed har mulighed for at give støtte til ophold på efterskoler og højskoler som her Askov Højskole.

Foto Hanne Kamilla Lützen

Kirkekaffe

Alle, der kan afse lidt tid til det inden gudstjenesten, må meget gerne melde sig hos Inge Kølle, med besked om, hvornår I har mulighed for at tage 3 kander kaffe med, mælk samt evt en småkage til.

Det er ok at melde sig samme morgen inden gudstjenesten - men I må også gerne melde ind i forvejen. Inge Kølle koordinerer, hvem der medbringer hvornår.

Så meld jer meget gerne hos Inge e-mail: ingekolle@gmail.com eller tlf. 2925 4041.

Foto Heiner Lützen Ank

Efterlysning af fotos fra menighedens liv

I redaktionen af Levende Ord mangler vi ofte fotos fra Valgmenighedens arrangementer, kirker mv. Hvis et eller flere medlemmer har gode fotos liggende eller tager nogle fremover, elektronisk, må I gerne sende dem til redaktør Heiner Lützen Ank (heiner@linjeriet.dk) til brug i kommende numre af Levende Ord, hjemmesiden eller andre steder, hvor vi har behov for at illustrere noget fra Osted Valgmenighed.

Skattemappen

HUSK at forny adgangen til din skattemappe for Valgmenighedens kasserer, så dit medlemsbidrag bliver opkrævet korrekt. Vejledning til, hvordan man gør, kan ses på Valgmenighedens hjemmeside, www.ostedvalgmenighed.dk.

Foto Dantaxi/pressefoto

Kirkebil

Der er indgået aftale med Dantaxi om kirkebil til Valgmenighedens gudstjenester for medlemmer, der ikke på anden vis har mulighed for at transportere sig til og fra gudstjeneste. Hvis man ønsker at bruge kirkebil til en gudstjeneste kommende søndag, skal man ringe 4x48 – gerne senest fredag før 14.00.

I telefonen oplyser man, at det er kørsel for Osted Valgmenighed, sin egen adresse samt tid og sted for gudstjenesten. Så bliver man kørt fra sin bolig til kirken og retur.

Regningen bliver sendt direkte til betaling i Valgmenigheden, så der skal ikke lægges ud.

Præst

Laura Lundager Jensen
Langetoften 1
Osted, 4320 Lejre
Tlf 2331 8311 E-mail luje@kp.dk

Hjælpepræst

Christian Balslev-Olesen
Tlf 2487 2614 E-mail christianbalslev@gmail.com

Organist

Frida Rolskov Pedersen
Tlf 2114 0927 E-mail fridarolskov@gmail.com

Forretningsfører

Lone Rosager Poulsen
Tlf 2216 9861 E-mail lone@rosagerregnskab.dk

Kirkebil

Tlf 4848 4848

Gravere

Osted
Janni Hansen
Tlf 4649 7808 / 4046 7908 E-mail ostedkirkegaard@mail.dk

Allerslev

Thajs Overgaard
Tlf 2330 1341 E-mail allerslevkirke@tdcadsl.dk

Styrelse

Christian Hougaard-Jakobsen,
formand
Tolstrupvej 29A
4330 Hvalsø
Tlf 2763 1633 E-mail cj@mse.dk

Merete Zibrandtsen

Tlf 3024 6157 E-mail merete_zibrandtsen@hotmail.com

Isabel Hansen

Tlf 3054 1453 E-mail hansen.isabel.isabel@gmail.com

Per Rasmussen

Tlf 2620 3387 E-mail pera1406@gmail.com

Inge Ernst Kølle,

»giv-en-hånd-ansvarlig«
Tlf 2925 4041 E-mail ingekolle@gmail.com

Dorte Thorgaard Petersen,

Tlf 2026 5076 E-mail dortethorgaard@gmail.com

Tina Krøis Kjærsgaard

Tlf 6168 9622 E-mail tina@sangtimen.dk

Bliv medlem

Osted Valgmenighed er en menighed indenfor den danske folkekirke. Vi har som forening egen økonomi. Som medlem af valgmenigheden betaler du ikke kirkeskat men i stedet et årligt medlemsbidrag til valgmenigheden.

Dit årlige bidrag er større end kirkeskatten, men det er fradragsberettiget. Det betyder, at økonomien for medlemskabet i valgmenigheden svarer til økonomien for dem, der betaler kirkeskat.

Fradraget indberettes hvert år til skattevæsenet af valgmenighedens kasserer.

Indmeldelse sker ved henvendelse til præsten eller til formanden.

Ønske om orientering om dødsfald

Send besked til præsten, hvis der er et ønske om at få besked om dødsfald i menigheden.

Nye medlemmer

Anders Seierskilde Pedersen med sønnen Jacob Langeskov Seierskilde, Borup.

Gry Marie Ellesøe med datteren Nora, Højby

Dåb

20. sept. Osted Kirke Jacob Langeskov Seierskilde

Begravelse

18. september Erik Jeppesen, Osted.

28. oktober Ellen Lassen, Osager.

Styrelsens medlemmer

Foto Ulla Hougaard-Jakobsen

Osted Valgmenighed ledes af en styrelse på syv valgte medlemmer samt præsten. Styrelsen ses på dette foto. Fra venstre er det Isabel Hansen, Tina Krøis Kjærsgaard, Christian Hougaard-Jakobsen, Dorte Thorgaard Petersen, Inge Ernst Kølle, Per Rasmussen, Merete Zibrandtsen og Laura Lundager Jensen (præst).

NOVEMBER

Søndag d. 29.	10.30	1. søndag i Advent	Osted Kirke
---------------	-------	--------------------	-------------

DECEMBER

Søndag d. 6.	10.30	2. søndag i Advent	Allerslev Kirke
Juleaften d. 24.	16.00	Juleaften	Osted Fri- og Efterskole
Juledag d. 25.	10.30	Juledag	Osted Kirke

JANUAR

Nytårsdag d. 1.	16.00	Nytårsdag	Allerslev Kirke
Søndag d. 10.	10.30	1. søndag efter Helligtrekonger	Osted Kirke
Torsdag d. 14.	19.00	Studiekreds	Kulturhuset
Torsdag d. 21.	19.00	Studiekreds	Kulturhuset
Søndag d. 24.	10.30	Sidste søndag efter Helligtrekonger	Osted Kirke
Onsdag d. 27.	19.30	Højskoleaften	Osted Fri- og Efterskole
Torsdag d. 28.	19.00	Studiekreds	Kulturhuset

FEBRUAR

Søndag d. 7.	10.30	Søndag Seksagesima	Allerslev Kirke
Søndag d. 14.	10.30	Fastelavns søndag fælles med sognemenigheden Laura Lundager Jensen	Osted Kirke
Søndag d. 28.	10.30	2. søndag i fasten	Osted Kirke

MARTS

Onsdag d. 3.	19.30	Salmesangsaften	Osted Kirke
Søndag d. 7.	10.30	3. søndag i fasten	Osted Kirke
Tors.- søn. d. 10.-14.		Konfirmandlejr i Sønderjylland	
Søndag d. 21.	10.30	Mariæ Bebudelsesdag, Christian Balslev-Olesen	Osted Kirke
Mandag d. 22.	19.30	Højskoleaften	Osted Fri- og Efterskole
Torsdag d. 25.	17.30	Påskegudstjeneste for børnefamilier	Osted Kirke

APRIL

Torsdag d. 1.	16.30	Skærtorsdag	Allerslev Kirke
Fredag d. 2.	16.00	Langfredag, fælles v. Torsten Dam-Jensen	Allerslev Kirke
Søndag d. 4.	10.30	Påskedag	Allerslev Kirke